

Неименованный преводацъ, житіето на с. Антонія Великій, което е с. Анастасій съчинилъ, а и житіето на с. Панкратія, който е Петровъ ученикъ былъ, преведени сж ѿ нѣкого неподписанъ списателъ, който ся на край дѣлото си, на единъ не ѿдавно въ Руссїи наиденый рѣкописъ, общакъ за 17. ты день Января, съ тыя рѣчи изражава: не на свойже умъ надѣющій ся ни собою дерзнухомъ на дѣло сіе толь велико суще но принуждаемы ѿ строителя церковнаго Іоанна Болгарскія земли. ѿ тука ся види, чи е на заповѣсть Іоаннъ Ексарховъ, слѣдователно за время царь Суменово превождалъ. Много смы изгубили що му незнаимъ имято! Старъ рѣкописъ на кожъ, въ когото ся съдържи житіето на с. Панкратія, намѣрилъ е Викторъ Григоріевъ въ единъ манастиръ на С. Горъ, на който е ѿ нѣкой подыръ много время читателъ, именемъ Прохора, родомъ Сърбинъ, пострышникъ Крушедолскій, назначено, чи ние можалъ да проникне въ дълбочинѣтъ на мислите въ него изложени: дали е това было, ѿ неговѣтъ дебелъ глупость или ѿ тавнотѣ тж и старинѣтъ на языкѣтъ, кои ли може да познае. —

Феддоръ Доксовъ или Дуксъ, монахъ, имято му ся намѣрува у Ексархъ Іоанна